II vydání

tramp

1 Kč

Ročník 1938 V Praze, dne 1. dubna 1938 Číslo 1

Nás nikdo nevyhubí

SPENCEROVO KOUZLO

Dixie Spencer byl tak málo zámožný, že kdyby vylezl na jeden strom v Donswirthu, neměl už na povrchu zemském co pohledávat. V takové situaci se seznámil se Stufy Hackneyem, který vlastnil koně s bryčkou a velký skládací stan s nápisem „Photo-Studio Hackney". Stufy Hackney byl kočující fotograf, který trpěl všeobecně neutěšenými poměry; v tu chvíli kdy se k němu Spencer blížil, seděl v doonswirthském „saloonu" a srkal sprostou borovičku, neboť na whisky se mu už nedostávalo. Celé jeho jmění, správně odhadnuto, činilo právě patnáct dolarů a několik centů; nebylo se tedy co divit, že Hackney byl chmurný jak náhrobní kámen. Spencer přisedl k jeho stolu, natáhl ze široka nohy a blaženě se usmál; poručil si dvojitou dávku whisky, neboť byl nevyléčitelný optimista a nehorázně lehkomyslný chlapík. Tyto dvě vlastnosti, spojeny dohromady, obrňovaly jej proti všem nepříjemnostem světa.

Spencer spokojeně usrkl z kalíšku a upřel usměvavý pohled na Hackneye. Začal mluvit o Chicagu, o New Yorku, o Bostonu, neboť byl tulák světem sběhlý a nikdy neváhal posloužit těm, kteří byli ochotni poslouchat jeho zážitky. Rozpředla se zábava, nepříliš podporovaná se strany Stufy Hackneye; za to Spencer si vedl, jako by jej právě adoptoval starý Rockefeller. Počínal si blahovolně, vytahoval z Hackneye rozumy a optimismus, který kolem sebe šířil, začal po chvíli působit i na tohoto skleslého skeptika. Vyměnili si světové názory a zabočili v řeči na ten malý úsek planety, který se nazýval Donswirthem. Stufy Hackney vylíčil plasticky Spencerovi situaci; řekl mu, že vlastní patnáct dolarů a že je na rozpacích, jak nejlépe je využíti. Tři dolary že stojí místo na jeho stan a zbytek, že má rozdělit mezi sebe a koně; a pak mu nezbude, než čekat, kdo to vydrží déle na živu, neboť fotografický stan v Donswirthu nesliboval žádný nadějný výsledek.

Dixie Spencer se zamyslil a odhadoval situaci. Opravdu, z toho fotografického umělce nekouká žádný mecenáš; ale vrozený optimismus a podnikavá povaha, nedovolily složit Spencerovi ruce do klína. Spencer se ušklíbl a hledal nápad, z kterého by se dalo něco vytěžit. Za půl hodiny se zvedl a šoural se k nálevnímu pultu, vyzvědět něco z místních zajímavostí. Když se vrátil, byla jeho tvář jak měsíc v úplňku. Spencer spoléhal na náhodu a věřil ve své štěstí. „To se povede," ujistil s úšklebem Hackney a mávl rukou, jako by nikdy nic jiného v životě nedělal, než organisoval reklamní akce potulným fotografům. Potom si dal ještě jednu whisky navrch, nechal si s vrozenou samozřejmostí útratu zaplatit Hackneyem a pak se oba společně vydali na kavalce, do stanu „Photo-Studio Hackney".

Druhý den, sotva Spencer vstal, vytáhl tužku a začal něco čmárat na papír. Několikrát všecko přeškrtal, zahodil a začal znovu; potom zandal papír do kapsy a řekl Hackneyovi o dvanáct dolarů. Hackney se podíval nějak pochybovačně, ale Spencer vytáhl obočí. Hackney vytáhl tedy z kapsy poslední majetek a podal jej Spencerovi. Ten dvanáct dolarů nedbale vstrčil do kapsy a beze slova vysvětlení vyšel ven. Asi za hodinu se potom vrátil. Obcházel kolem stanu, urovnával věci a vyvěsil reklamní plakáty na místa nejvíc nápadná. Mnoho řečí nenadělal a na otázky Hackneye jen mávl rukou. Celkový majetek podniku teď činil tři dolary, z nichž dva padly večer na jídlo v krčmě.

Dopoledne třetího dne uběhlo opět v zoufalé nečinnosti. Hackney upadl ve stav ztrnulé lethargie a svolával pomstu nebes na toto zatuchlé hnízdo. Krátce po poledni přišla ke stanu dvě mladá děvčata a Spencerově výmluvnosti se podařilo vlákat je dovnitř. Odpoledne se dostavilo ještě šest zákazníků. Spencer byl jako proměněn. Zářil, nešetřil humorem, obskakoval zákaznice, aranžoval malebné pozadí. Stoupl si před stan, vyvolával a bavil diváky. Do večera měli šestnáct obchodů. Hackney však přes tento úspěch se nevzdal svého skeptického stanoviska. „Ze šestnácti zákaznic nezbohatnu," řekl, „a dvanáct dolarů je v pekle." To byla jeho poslední myšlenka ten večer, neboť druhý den ráno už začlo působit Spencerovo kouzlo. Trousily se zákaznice a Hackney nestačil vyhovovat. Stan se stále plnil a Spencer musil nechat vyvolávání a ujmout se úlohu pořadatele. Do večera se stan už nevyprázdnil a ten den, když Stufy Hackney přepočítával tržbu, shledal, že má v kapse na sto dolarů. Spencer však tvrdošíjně mlčel. Nazítří kouzlo zase spustilo. Od rána navštěvovaly stan houfy děvčat a Hackney neměl ani čas si odpočinout. Večer funěl únavou a rozčilením, jeho kapsy byly nabity mincemi a zásoby fotografického papíru byly už skoro vyčerpány. Marně však naléhal na Spencera, aby vysvětlil způsob, jímž získal tolik zákazníků. Spencer se jen spokojeně šklebil a dopřával si tuplované porce whisky. Třetí den byl opět úspěšný a Hackney nevycházel z úžasu. Celkem tržil ke dvěma stům dolarů — a to byl příjem, na jaký se nepamatoval už dlouhou řadu let. Spencer byl čertův chlapík a přinesl mu štěstí.

Čtvrtý den ráno přepočítával Spencer vyvolané desky a tázal se Hackneye na příjem. Při číslici kývl spokojeně hlavou. „Tři sta osmnáct desek," konstatoval a ušklíbl se. „Tři sta osmnáct děvčat — tak zase pojedeme!" Hackney na něj udiveně pohlédl. „Odtud?"

„Odtud," kývl Spencer. „Nepřijde sem teď už ani noha. Nebylo ti divné, že přicházejí jen zákaznice?" A potom prohlásil něco, čemu Hackney nerozuměl.

(Dokončení na straně 8.)

Čigr:

Nás nikdo nevyhubí!

To bylo heslo, kterým burácely pražské ulice v den, kdy ve vinohradské Pivovarské zahradě sešly se tisíce pražských trampů, aby vykřikly do světa svoji vůli, bojovat s paďoury celého světa a toho času specielně s paďoury à la Kubát, kteří chtěli pošlapat trampskou svobodu — svobodu pracující mladé generace. Toto heslo ozývalo se pak čím dál častěji, společně s oním proslulým „Do paďourů — hej rup!“ se všech stran, dokonce i s tribun parlamentních.

Hodně vody uplynulo od těch časů! A my jsme zde dál — nevyhubili nás! Hodně jsme se změnili, dnes už je opravdu svátkem, potkat v Braníku na nádraží trampa se sombrerem a pobitým opaskem, o flaškách rumu nemluvě. Ano, trochu jsme zestárli, vystřízlivěli, to ale všechno spíše k svému prospěchu. My, mládež celého Československa, zde stojíme dál se svým kdysi proslulým trampským smíchem, tisíckrát ale pevnější ve své vůli rvát se s temnotou, která chce pohltit svět. V době vítězných polárních výprav a bombardování otevřených měst, v době pokroku a tisíceronásobných vrahů jezdíme dál v sobotu do svých „kaňonů“, ke svým řekám, do jarem vonících lesů, tisíckrát ostražitější než kdysi, stmeleni ve svých klubech a organisacích mládeže, odhodláni bojovat všemi silami za svobodu nejen trampskou, ale za svobodu všeho lidstva.

A proto přicházíme opět my, „Tramp po deseti letech“, abychom pomáhali bojovat, smát se a hlavně: sjednotit! Voláme mládež celé republiky! Podáváme ruku všem lidem dobré vůle: kamarádům, kamarádkám, klubům a organisacím mládeže. Na shledanou v 2. čísle „Trampa“! Pište, malujte, a hlavně: nedejte se!

✦

Povídá Redskin Morganovi:

— Tak jsem se ti, člověče, moh vod minuty voženit s jednou miliónářkou — jen kejvnout!

— A proč jsi se nevoženil? prá Morgan.

— No, dyž vona nekejvla! **Mra.**

✦

Nad světem hřmí

V době, kdy celým světem otřásá příšera snad velmi brzké války, kdy zbrojařské koncerny pracují horečným tempem a agenti plynových masek mají báječnou konjunkturu, v době, kdy každý ví, že velkoměsto se stane v budoucí válce velkými jatkami, vidíme nejen my, ale i nejširší masy všech lidí vůbec, co to tramping je a co znamená pro stát.

Rudan kdysi napsal, že tramping znamená „myslit“ — a měl pravdu. Neboť v dnešní pohnuté éře, kdy se příšerný sexus války nebojí bombardování otevřených měst, zabíjení nevinných žen, dětí a starců, může být tramping se svými chatami v údolích, lesích a u řek jedinou zárukou za životy těch, kteří jsou nám nejbližší. Je jasné, že nepřítel, ať již jakýkoliv, nebude bombardovat nějakou osamělou chatu v lese nebo u řeky, že nebude vybíjet své síly na strategicky bezvýznamných objektech a že svoji pozornost věnuje jen těm místům, která jsou pro něho významná. Jsou to především velká průmyslová střediska, města a pod., tudíž místa, která kolem sebe soustřeďují nejvíce lidí. A proto jest v zájmu celého státu, v zájmu nás všech, aby tramping rostl ještě více než dosud, aby byl státem a všemi činiteli všestranně podporován, neboť trampská chata je jediným jistým místem, kde může poměrně klidně a v bezpečí žít rodina toho, který právě hájí svobodu a nezávislost svého státu.

Gusta Fischl.

✦

„Trampa“ čteme vždycky spolu. 12 pražských apoštolů.

Přejeme kamarádu Rudanovi a jeho squaw v nastávajícím manželství vše nejlepší a hodně malých trampíků.

Redakční kruh a adm. „Trampa“.

Jezte med, je zdravý

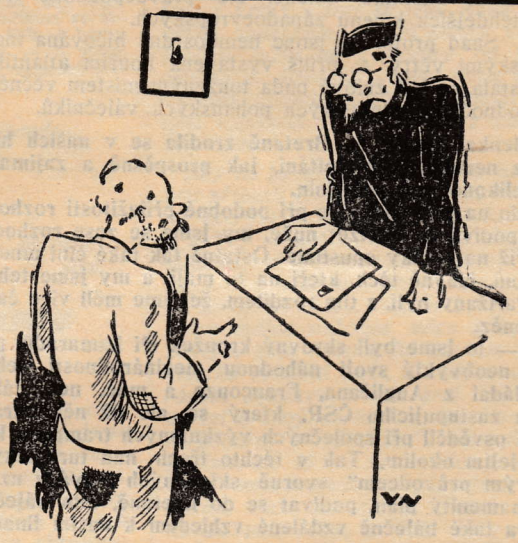

— Nestydíte se krást? Takový zdravý člověk — proč nejdete řádně pracovat?

— Dyž voni, pane rado, nikde kasaře na fix nechtějí!

Na stěnu a na podlahu do každé chaty

CHEPALEUM!

— Život je těžkej... to je těžká věc..., nejtěžší je těhotná slonice...

— Co to ten Joe blábolí?

— Ále, včera měl narozeniny, tak šel do cirkusu a pak se nalil.

✦

Von ten Kubát, dej mu pánbu věčnou slávu, kerej pouštěl do přírody jenom oddané dvojice, to s námi přece jenom myslel dobře. Von byl vlastně předchůdcem rasový čistoty.

Do chaty, na cesty, nechoďte bez „ESTY“

Gramofonové desky!

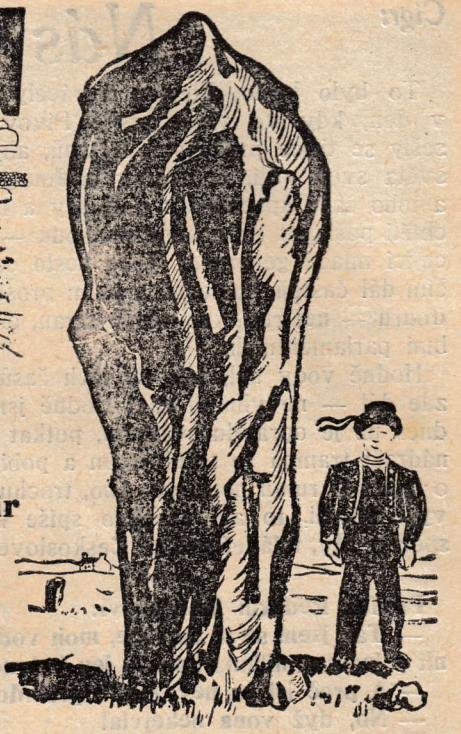

menhir

Morbihan je jedním z departementů bretaňského poloostrova, nejzápadnější to části Francie. Vedle svých jedinečných přírodních krás je tento poloostrov obzvláště znám neporovnatelným bohatstvím předhistorických památek, z nichž valná část a především ty nejvýznačnější nalézají se právě v Morbihanu. V dávných dobách byla Bretaň nepochybně uctívána pohanskými kmeny jako místo posvátné, podobně jako za éry křesťanské se stala takovým svatým místem Palestina, neboť až příliš četné žulové památníky svědčí, že to nejsou jen zbytky kultu místního kmene, ale pravděpodobně více tehdejších kmenů západoevropských.

Snad proto, že, jsouc nemilosrdně bičována mořskými větry a příliš vystavena bouřím atlantiku, stala se její žulová půda touženým místem věčného odpočinku předvěkých pohanských válečníků.

Myšlenka čundru do Bretaně zrodila se v našich hlavách z neustálého přemítání, jak prospěšně a zajímavě užít velikonočních prázdnin.

Někdo na příklad by se při podobné příležitosti rozhodl, že se podívá do Paříže; nuže, my jsme se zase rozhodli, že Paříž na svátky opustíme. Ostatně tak také činí mnoho Pařížanů, hlavně těch, kteří na to mají, a my jsme tehdá také Pařížany byli, s tím rozdílem, že jsme měli více času než peněz.

My — to jsme byli skrovný kroužek tří kamarádů, poněkud neobvyklý svojí náhodnou mezinárodností, neboť se skládal z Angličana, Francouze a mne, neoficiálně v něm zastupujícího ČSR, který se ale již několikráte zdárně osvědčil při společných výzkumných trampech Paříží i jejím okolím. Tak v těchto třech nad turistickým „Modrým průvodcem" svorně skloněných hlavách uzrál náš znamenitý plán, podívat se do Bretaně, této báječné země a také báječně vzdálené vzhledem k našim finančním možnostem.

Z naznačených důvodů dali jsme tedy přednost demokratickým kolům před sebe lákavějšími vymoženostmi moderní dopravní techniky, což v praksi znamenalo, že jsme společně vyhledali nějakou tu pařížskou půjčovnu kol, která na zálohu a za 3 franky denně nám s kuráž vzbuzujícím úsměvem dala k disposici dva vehikly velmi odpuzujícího zjevu (náš leicesterský kolega již měl kolo důkladné anglické konstrukce a proto byl následovně obložen našimi zavazadly). Budiž zde ale ihned k jejich cti a chvále řečeno, že tyto najaté bicykly se nad očekávání zdárně zhostily svého nesnadného úkolu a nedosáhli-li jsme úplně našeho velkého a širokého cíle, kterým původně měla být Bretaň celá, pak nutno to připsati na vrub jen a jen našim omezeným finančním prostředkům.

Předně jim vděčíme za to, že jsme se na nich mohli prohánětí v reji tisíců aut po pařížských bulvárech, což je věc mnohem zábavnější, než by se na první pohled zdálo. Bylo nutno je vyzkoušet a také mně bylo si zvykati na jízdu při pravé straně. Ovšem, přihodilo se mi, že při silnějším přišlápnutí jsem vzpříčil zadní kolo a tak rázem zastavil nejen sebe, ale řadu aut za mnou.

Naše první etapa byla do Toursu, neboť jsme si určili směr podél řeky Loiry, na St. Nazaire. Do Orléansu jsme jeli vlakem a ještě nám zbylo 120 km ke šlapání pro první den. Čtenář mi odpustí, jestliže přejdu cestu k moři pokud možno nejstručněji. Není to proto, že by se nevyznačovala ničím pozoruhodným, naopak, jeli jsme samým srdcem Touraine, „zahradou Francie", v níž je na tucty krásných zámků a hradů, ale jinak je tento úrodný kraj bez divokých a nedotčených přírodních krás. Je to kraj příliš klidný a my jsme nejeli, abychom prohlíželi zámky a starobylé komnaty nebo katedrály. To, co stále poutalo naše oko, byla široká Loira s podivuhodně modrou vodou, její pískové břehy a ostrůvky, a to stromoví na nich, obsypané jmelím, vypadajícím zdáli jako nesčetná hnízda vran. Sta kilometrů jsme jeli podél, po krásné, asfaltové silnici, pozorujíce, že je stále širší a širší, míjeli jsme vinice a města, a byli-li jsme někdy nevšímavými k okolí, tedy také proto, že jaro se teprve otvíralo a že kraj nebyl v tom rozpuku barev, jako by byl o něco později.

„Kousíček za Prahou" nejnovější píseň a trampské tango. Nakladatel **Ferry Kovařík** PRAHA I., Karlova 12

Když nám prvně zavanul vstříc mořský vzduch, měli jsme za sebou města Angers a Nantes a Loira se nám přestávala líbit, příliš nabývala do šířky, ztmavěla, zmizely její světle žluté pískové břehy a na její hladině se kolébaly lodice se stěžni. Pak se v dálce objevily čadící komíny a nestvůrné obrysy obrovských přístavních jeřábů, obklopujících tmavou, neurčitou masu. Blížili jsme se k Saint-Nazaire. V té tmavé mase jsme našli trup „Normandie", největšího parníku světa. Byl ještě bez komínů a stál nehybně v přístavě. Dostali jsme se až k němu, protože bylo naší ctižádostí, dotknouti se jej. Za naše pohlazení nám odpovídal hlukem ne nepodobným hluku při boření asfaltové vozovky. Toulali jsme se přístavem, přes ohradu zkoumali tajemství válečných loděnic Penhaët, protože nám nepostačil jen pohled na šedomodré stěžně křižníků, a nakonec jsme se rozjeli navštívit velmi známou a blízkou pláž, luxusní „La Baule". Skutečně ani dosud nezapočatá sezona jí nic neubírala prázdnými hotely a opuštěnými skvostnými vilami na honosnosti a přitažlivosti. Cesta vedla po vysokém mořském břehu s krásným pohledem na nekonečný oceán. Nakonec jsme se usadili nad mořem na trávníků a čekali, až se sluníčko v té slané vodě utopí. Tato tragedie, která prý při jasném počasí se tu každého dne opakuje, je neobyčejně líbivá.

Druhý den, když jsme dali vděčně s bohem Loiře za to, že nás dobře vedla, a za to, že tak vkusně barví oceán svou modrou barvou, dali jsme se na sever, spoléhajíce se pro budoucnost na bezvadnost a důkladnost Michelinovy mapy.

(Pokračování příště.)

Housenka a žížala.

Bachratá housenka si pochutnávala na mladých angreštových lístcích a úzkostlivě se vyhýbala žižalám. Tu spatřila pod keřem žížalu.

— Ubohá žížalo, máš ty ale bídný život, polykáš hlínu jako Číňané v době hladomoru.

V tom přiletl kos, ale nesežral nadutou housenku, jak by se mělo stát podle všech pravidel mravoučné bajky. I kdež. Vsoukal do sebe žížalu.

Z housenky vyrostl krásný motýl...

Toho si až vlétě napíchl pan profesor do své sbírky.

Krakówiak.

Kamarád a dívka praví:
Jezte med — je velmi zdravý!

— Vod čeho máte tady ten mastnej flek?

— Nu, to víš, Venca ze „Sanery" nám tu chtěl vychlastat všechno pivo, tak sme ho usměrnili.

— Eště štěstí, Franto, že si se neslušně zachoval. Jinak bych vůbec nepoznal, že mi prodali aušusovou plynovou masku.

— Hrome v tý Habeši musí mít radiožurnál strašný schodky!

— Proč myslíte?

— Když voni jsou tam samí černý posluchači.

Radio — to je doopravdy vrchol techniky a nejskvělejší vynález našeho století. Představte si: symfonie, komorní hudba, jazz, zemědělský rozhlas, povětrnostní zprávy, přednášky — a to všecko můžete jediným zmáčknutím knoflíku umlčet!

— Tak v Německu vydali zákon, že zuby se musejí napříště tahat nosem!

— ? ? ?

— Von tam totiž nikdo nesmí hubu votevřít.

Po cvičení C. P. O.

— A eslipak víte paní, proč musí mít ve válce voják masku?

— ? ? ?

— No, přece aby ho nepřítel nepoznal!

Hodinky — opravy Prodej — koupě
BOH. NOVÁK, odborný mistr hodinářský,
PRAHA II., Truhlářská 4.

Do každé chajdy sporák
od Koláře z Praha VII. „Rekord"
Bubenská tř. 27. Tel. 756-90
již velký, krásný stojí jen 240 Kč — a mají ještě levnější! Pište o ceník! Veškeré druhy sporáků na skladě.

Hádali se Čech, Francouz a Angličan o to, která řeč je nejtěžší. Nejtěžší je naše, povídá Francouz, my na příklad napíšeme Bordeaux a čteme Bordó.

Ba ne, dí Angličan, to naše řeč je těžší. My napíšeme Shakespeare a čteme Šejkspír!

Čech mávne rukou a povídá: To všechno nic není — u nás se napíše Praha XIX. a čte se to Dejvice!! Ja.

— a nezapomeňte v sobotu
vzít na osadu něco od fy
„ARBORIA" Václavské nám.
RYBÍ LAHŮDKY A KONSERVY

V jednom ze států Divokého západu nastal katastrofální nedostatek papíru. Na jistých místnůstkách se objevily vyhlášky se vztyčenou pravicí, která měla roztažené prsty. Pod tím je nápis: Přemýšlejte. Příroda Vás obdarovala pěti prsty.

ków.

FOTO

— a pamatujte si, že takovýto správný snímek zhotovíte jedině s aparátem od Birmbauma, Praha II., Václavské náměstí, pasáž Rokoko. Vyžádejte si zdarma velký ceník!

Do chaty
malou chromatiku 250.-, kufr 20.-,
dvouřad. harmoniku perlet. 200.-,
kufr 20.-, kytary od 65.-, mandoliny
od 45.- foukací chromatiky od 35.-
dodá i poštou: LANGER, Smíchov, Palackého 13
Pište si o ceník

Kluci, holky a všichni vůbec!

Vypisujeme soutěž na nejblbější fór sezony

Soutěž končí přesně 1. května

Za nejblbější fór sezony dostanete: 1. cenu krásné golfky
za míň blbej fór dostanete: . . . . 2. cenu krásné košili
za ještě míň blbej fór dostanete: . . 3. cenu krásnou trénýrky
za jen málo blbej fór dostanete: . . 4. cenu 20 kostek „Perfekty“
a za fór který bude jen nějak zavánět, dostanete: 5. cenu 10 kostek „Perfekty“

Podmínky soutěže jsou následující:

Posílejte do redakce fóry, psiny a pod.; ty budou uveřejňovány a číslovány. O jejich hodnotě rozhodnou sami čtenáři tím, že budou posílat do redakce sdělení o tom, který fór pokládají za nejblbější. Kdo dostane do 1. května nejvíc hlasů, dostane taky první cenu, kdo míň, druhou atd. V pádu, že by některou z cen dostalo děvče, obdrží místo golfek kalhotovou sukni, místo košile jupku a místo trenýrek šortky.

Fóry posílejte s označením „Soutěž“. ● *Tak ahoj a hodně štěstí!* ● *Ceny se rozdají 7. května.*

- to by jsem rád viděl toho vola kerej by ho tu skládal.

✦

Dotaz trampské veřejnosti:

— Rádi bysme věděli, může-li se někdo spálit o vřelý dík, dále:

— Je-li vrahem člověk, který zabíjí čas, a potom:

— Proč veverka nezpívá? Osada pitomejch.

Největší výběr trampských košil má
Procházka, Praha II.,
Václavské nám. v Lucerně
Lumberjacky — plavky — trenýrky a vše pro tramping jen kvalitní a levné!
Stany ● Rakety ● Míče ● Píšte o ceny

— Kam tak pospícháš?
— Ale, nesu ženě prstýnek.
— K svátku?
— Ne, do frcu.

— ego —

Děvčata!
— od Löbla hedvábí,
hocha Vám přivábí!
Praha I., Přikopy, roh Můstku
mají moc krásné prací a vlněné látky

Nová hymna velkoštěničí říše.

Popolez, plémě štěničí!
Štíp, štíp, štíp.
Ni mráz s ohněm nás nezničí!
Štíp, štíp, štíp.
Nuž, na svá místa ve škvíře!
Štíp, štíp, štíp.
Člověk je hloupý k nevíře!
Za tmy je líp!
Štíp, štíp, štíp.

Krakówiak.

Osadní lékař Vám radí:

Zn. „Bolesti v kříži“ — zbavíte se, budete-li nosit zadeček v náručí.
Zn. „Pihy“ — natírejte postižená místa kyselinou sírovou (H_2SO_4).
Zn. „Dloubání v koleně“ — dejte nohu pod rychlík.
Zn. „Kornatění tepen“ — noste střeva v chlebníku.
Zn. „Skleslé poprsí“ — pomůže železobetonové vyztužení.
Zn. „Kapavka“ — zavřete kohoutek.
Zn. „Kašel“ — Živou potírejte.
Zn. „Bolí mne zuby“ — dynamitovou patronu do úst a zapálit. Pozor na oči, dělá to pak v rakvi blbej dojem!
Zn. „Nepříjemné pocení“ — spěte přes noc v lednici.
Zn. „Bolesti hlavy“ — to přejde!
Zn. „Záchvaty smíchu“ — kupte si „Humory“, budete sichr plakat!
Zn. „Srdeční mrtvice“ — na rakev si střádejte.

Vše pro tramping má kamarád Veselý Smíchov na Knížecí
Píšte o ceník!

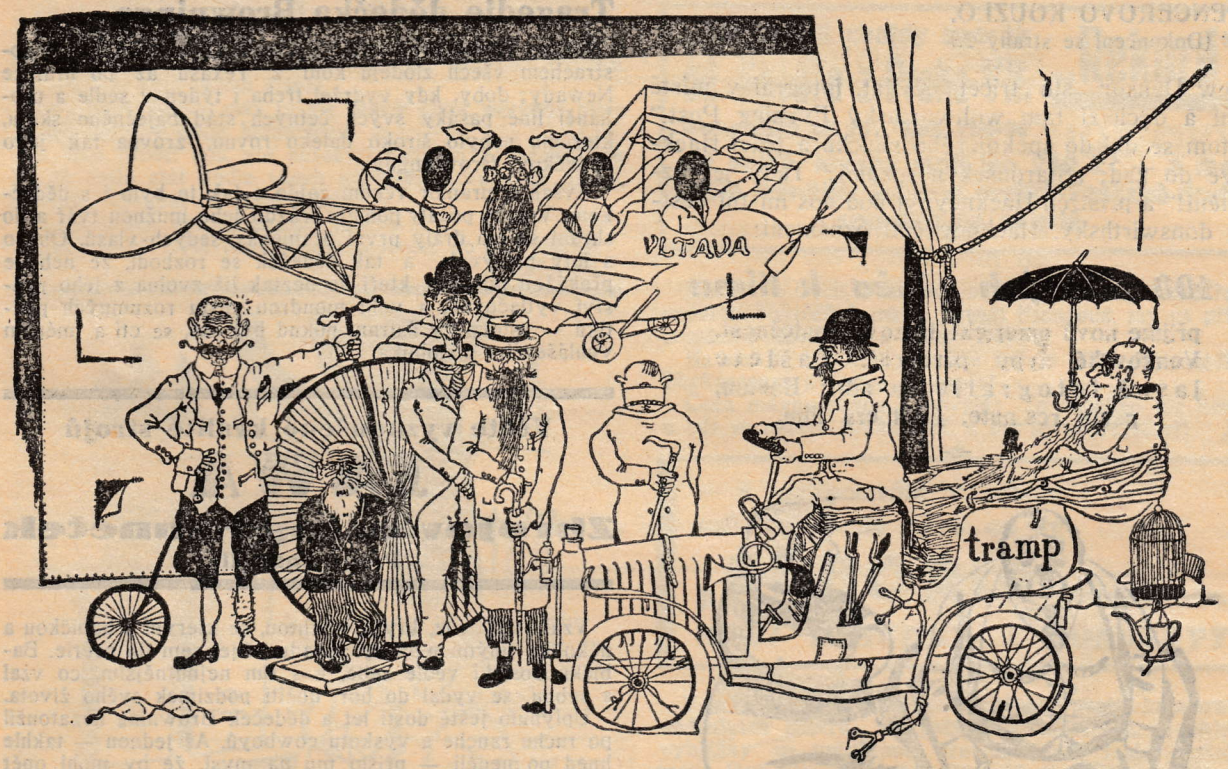

šéfredaktor trampa se štábem svých pohotových reportérů!

Prostí lidé z chajdy i ze stanu nám zasílají básně o trampování

Makarony, tramping, jelito!
To je moje! Benyto!

Když mám na to Cajt,
ó, to je rajt.
Tramping je můj svůdce.
Kazimír Konrád, vůtce.

Já trampuji z říše do říše,
ať tam roste protěž či cypříše.
Já gangstěř v haptáčku,
libuji si v kartáčku. Krakówiak.

Veškeré potřeby pro
Tramping
Skauting
Canoistiku
nejlépe koupíte v závodě
SKAUTING, Vodičkova palác Skaut

Do chaty jen dobrou žitnou kávu
„Perolu"
a Karo franckovku

Zabloudil jeden pán, zcela nepokrokový, do Osvobozeného divadla na premiéru. Tuze se mu to líbilo. Roztleskal se a vyvolával autora. Objevil se Voskovec s Werichem.

— Vida, pochvaloval si pán, ze všeho dovedou udělat vtip.

Upozornění.

Píše nám Áda Beranovic z osady Černý vůl, že mu tam jakési individuum vypsanou rukou píše na vratech: „Adolf Beran je skopčák." Ačkoliv jsme přesvědčeni o ušlechtilosti trampů, přece jen si dovolujeme upozorniti, že Áda je člověk pilný, pracovitý a má rozhled. — Prosíme vás: nedělejte to.

Radio-bateriové
do chaty má
PIHERT
Pište si o ceník! Spálená 15, proti kostelu

— *a do každého chlebníku „Kabanos"*
báječná lahůdka JANO

— Má to takovej sadista stejně moc fajn!
— ???
— No, dá holce 100 Kč dyž se nechá zmlátit, a mlátí ji tak dlouho, dokud mu je nevrátí.

SPENCEROVO KOUZLO.

(Dokončení se strany 2.)

„New Denson, sto třicet děvčat, fotograf v místě není a dochází tam woltwordiský Evening Post.“ Potom se dal do spokojeného smíchu a pláci Hackneye do zad: „Staroušek nerozumní? Tady je rozluštění!“ a přistrčil Hackneyovi pod nos místní věstník donswirthský. Hackney četl oznámení:

100 mladých děvčat k filmu

přijme nová americká filmová společnost. Venkovské typy přednost! Zašlete jasné fotografie na adr.: Boston, poste restante, Brothers film.

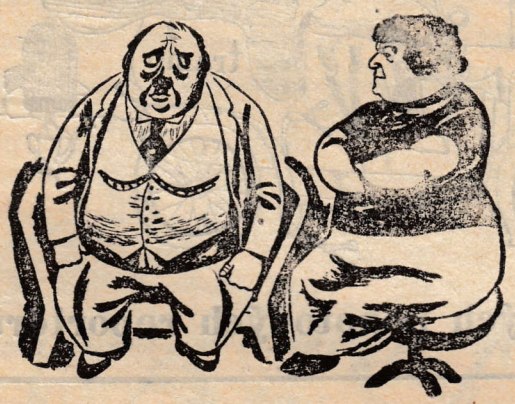

— Tak se divím tomu Horákovi — první vražda a nedali mu to podmínečně.

— **Tak jsme včera postavili boudu.**
— **Na Sázavě?**
— **Ne, na vrchního.**

— ego —

Odborný závod pro sport:

SPORT ČERVENÝ

(nové obchodní místnosti) PRAHA II., Vodičkova 32 pasáž Osvoboz. divadla. Telefon 376 79. Táboření, turistika, vodní sporty, atletika, table-tenns. Zastoupení: „Letov“, „Pak“. Kvalitní výrobky „ČEGAR“.

Hádanka v ceny:

— **Co je to: smrdí to a má to průsvitné šaty?**
— **Syreček pod skleněným příklopem.**

Kanoe kupujte jedině **u Janouška, Podolí č. 160.** Telefon 451-88 Stálý přís soudní znalec.

„Tramp“ za kačku jde jako na dračku.

Na četné dotazy odpovídáme, že kníže Oldřich si nenamluvil Boženu při praní prádla, ale že se poznali až na mandlu. Redakce.

Tragedie dědečka Browninga.

Dávno již minuly doby, kdy dědeček Browning byl postrachem všech zlodějů koní z Texasu až po hranice Newady; doby, kdy vydržel třeba i týden v sedle a prohánět líné pasáky svých četných stád báječného skotu, kterému nebylo široko daleko rovno, zrovna tak jako dědečkovi Browningovi.

Avšak i mramor věkem zajde a tak to bylo i s dědečkem. Vrásky počaly pomalu brázdit jeho mužnou tvář a do skrání se mu draly první praménky šedých vlasů. Obého s lety přibývalo, a tak dědeček se rozhodl, že nebude překážeti mladým, kteří ho beztak již zvolna z jeho panství vytlačovali, a volil moudrou cestu rozumných politiků — ustoupil v ústraní pokud byl čas, se ctí a jménem vyhlášeného pistolníka.

Věřte vyzkoušené kvalitě strojů

JAWA

Zbrojovka ing. F. Janeček

Praha-Nusle II.

Vzal starý vůz, krytý plachtou, se kterým s babičkou a několika jinými pionýry západu přijel sem do prérie. Babičku posadil vedle sebe, a s tím nejnutnějším, co vzal s sebou, se vydal do hor, dožíti podzimek svého života.

Uplynulo ještě dosti let a dědeček Browning nezatoužil po ruchu ranche a výskotu cowboyů. Až jednou — takhle hned po neděli — přišlo mu na mysl, že by mohl opět jednou sejít dolů do údolí a podívati se, co je ve světě nového.

Oblékl se do svátečních šatů, které pamatovaly ještě slavné dny Big-Kida, babička vzala nažehlenou loktušku, sebrali se a šli. Dlouho tak kráčeli lesem, skálou, kameny, až přišli na místo, kde již dávno nebyli — na státní silnici.

I obdivoval dědeček všechno, kýval šedou hlavou sem a tam, když tu náhle ze záhybu silnice se zvolna vynořil parní válec.

Dědeček, jsa dlouhá léta světa vzdálen, samozřejmě něco podobného ještě neviděl a neznal, a vida, jak válcovačka drtí kameny a zatlačuje je do země, vida tu mohutnou sílu, chtěl ukázat babičce, že je ještě pořád tím starým Browningem, postrachem západu.

Rozběhl se proti parnímu válci a chtěl jej zastavit. Chudák, jak se zmýlil — parní válec dědečka porazil, vyválcoval na placičku a ujel.

Babička celá zdrcená sebrala dědečka se země a na svých starých zádech jej odnesla do své chaloupky v horách.

No jo, ale jak jej pohřbít — na placatého dědečka rakev nedostane, tak co teď? Na zeď ho pověsit nemohla, měla nízkou chaloupku, tak jej jednoduše natáhla na zem místo linolea. Jo ale von dědeček měl dlouhé nohy, tak ho babička táhla pěkně po zemi, u okna po zdi a dlouhé nohy vystrčila dědečkovi z okna ven.

Copak v létě — to ještě šlo, ale přišla zima — a co myslíte, že se stalo? Dědeček Browning nastydl od nohou, dostal zápal plic a umřel. Chrastítko.

Nejlepší paštiky a konservy jsou zn. **DUP**

Dělnické uzenářství a řeznictví
Praha-Karlín, Palackého 63

Orientální věštkyně vrátila se z Orientu. Porady seriosně a věcně! **Praha II., Skrétova 4/III,** dům staré Deminky

Holátka z Čelákovic mají novou sqaw, dělaj bibý snímky, a jsou do toho tak zažraný, že ani nic nevěděli, když jim někdo rozvěsil v lágru boty po stromech a zasek sekyru do kotlety.

Jindra se Sagaru se chce ženit. Tak nevím — — —

Honza z Westkentu je furt vožralej a dělá rodičům vostudu.

Jůlek půjde do podniků a Pepík Novotnejch má automobil, tak to maj voba dobrý.

Posílejte drby a nepijte škodlivej alkohol, dyž je na světě dost piva, vína a likérů!

Redakce.

Posílejte předplatné!

Redskine a Morgane, pište, co je s Vámi a pošlete něco!

Bóďo, Vildo, Jimy, Mojmíre, ozvete se!

Osadní pošta

Kluci z Toronto, — „Děti Neklidu", — **SOM,** — Údolí stínů, — Havran, — Dvou vrchů, — Rudé tajgy, — Gumarádi, — Key west, — Sous, — Darling, — DRTS, — Rio negro, — Utahu, — Folgardie, — Petition, Kluci z Plzně, Brna, Slovenska a ze všech končin, pište, a pošlete zprávy, fóry, fotky — přijďte se podívat.

Venco ze Sonory nevožírej se furt a veď mravnej život, pošli fotky a ňáky fór.

Feryku, nebryndej do piva vodu a předplať si „trampa", ňáky fotky pošli.

Brejloune, přijď nás navštívit, dostaneš **a** konto tý dvacetikačky.

Jarouškv, Kiine, Karle a všichni roštáci z Ogdénu, přijďte a přineste fóry a fotky.

Sagaráci z Čelákovic víte, co je s Vámi. Kluci, kteří jste na vojně kruťte vesele a napište si vo „trampa". Pošlete fotky a fóry.

Kluci, děvčata, majitelé kantin, hospod a pod. rozumných útulků, něco pro Vás!

Na letošním Veletrhu byl vystaven zajímavý přístroj, který je stvořen pro všechny, kteří mají radi dobré pivo. Jste jistě otráveni, když Vám pan hospoda přinese pivo, které vypadá jako studený čaj, bez pěny, a chutná jako mydlinky. Kantinský je otrávený samosebou s Vámi, poněvadž nic nevypijete, a vůbec — darmo mluvit.

Tak tedy k věci: Zmíněný přístroj jest nejmodernějším zařízením k čepování piva; nepotřebuje strojové čerpání vzduchu, báječně přirozenou a úspornou cestou pivo chladí, takže toto je jak křen, má krásnou „čepici", a to vše zaručeně od první až do poslední sklenice. I když byste točili z jednoho sudu **třeba týden!**

Jest to prostě úžasně praktický, báječný a levný vynález, který musíme všichni — obzvláště majitele kantin a hospod — srdečně vítat.

Napište si o podrobné informace a nabídku k firmě, která má v dnešním čísle svůj inserát. Přístroj dá k týdennímu nezávaznému vyzkoušení. Tak Ahoj!

Osadní kolportéři přijďte si pro „Trampa"!

Ať žije trampská písnička!

Je mnoho těch, kteří jsme byli kmotry při křtinách trampingu a trampské písničky. A bylo nám tehdá dobře, v té době, kdy se písničky rodily u ohňů proto, aby se buď líbily, nebo zanikly, — aby je někdo, napsané na kusu papíru od cikorky, nebo okraji novin, nosil uschované jako poklad, nebo aby za ně autorovi prostě nabil hubu, — v době, — kdy táta Kovařík se stal skutečným tátou trampských písničkářů.

Neboť — táta vydal vždy jen to, co bylo dobře, co se líbilo, a co dovedlo chytit za srdce; a tím rostla víc a více popularita trampské písničky a táty Kovaříka.

Bylo sice několik těch, kteří se chtěli na popularitě táty Kovaříka a jeho písniček přiživit, ale zanikli zrovna tak rychle a nechutně jako vznikli. — Léto bývá vystřídáno podzimkem, — svět se mění — a vše v něm. — Avšak, jedno jest jisté, že na dobré trampské písničce a tátovi Kovaříkovi se nezmění nic: ti se budou stále líbit, i kdyby svět přestal vůbec světem být. — A proto, — ať žije táta Kovařík a jeho trampské písničky.

Přišel Tlasko k zámečníkovi:
— Umíte dělat klíče?
— Ano!
— Dobře?
— Ano!
— Tak mi udělejte... petrklíč!

Mra.

Tak už máme chajdu!

Bylo nás tam roku onoho osm vlků, statnejch lodníků, a řekli jsme si, že je na čase, abychom si taky postavili jednou střechu nad hlavou. Seděli jsme zrovna u Ferryka v kantině na Babách v Pikovicích a tak teda jsme to zapili řácky zbraslavským pivem, sebrali jsme se a alou na pilu k Markovi do Borku. Ten dal nám rozpočet, my jemu zálohu na dříví, a hasili jsme si to zpět k Ferykovi.

Příští týden jsme napakovali do chlebasu nějakou tu Satrapovu paštiku, plechovku s gulášem z VDP a jeli jsme. Přijeli jsme na flek a dříví už tam bylo. Jelikož jsme měli podezdívku již dřív hotovou, začali jsme stavět. To se ví, že hezky zvolna — dvě piva na jedno přibitý prkno. No ale i hlemýžď doleze až tam, kam chce, a tak i my jsme byli po několika nedělích hotovi. Chajda stála — krásná, nová, střecha pěkně natřená, vokna vypucovaný, na zdích a na zemi prima chepaleum, měkký slamníky a nóbl vatýrky od Šobrové. V rohu fajňáckej sporák Rekord od Koldře a na něm náramný hrnec. V něm vesele bublala řácká drštková polívčička Perfekta (to je vejmysl, je v kostce a mají gulášovou, hrachovou a j. — je to jídlo pro bohy!).

Zatím hrál dlouhej Sam na harmoniku od Langra a malej Miky ho doprovázel na primovou kytaru od Hospodskýho z „Lucerny". Mery zrovna v tý době prala v řece krásnou a lacinou bluzičku od Eisnera, která se všem líbila, pěnivým mýdlem ze Včely — to všem doporučujeme — a dala ji sušit. Mezitím se Perfekta uvařila, my si na ni řácky pochutnali a dali jsme si ohřát takovou dobrou věc — Kabanos Jano se to jmenuje, moc jsme si na tom štrejchli a zapili jsme to dobrým zbraslavským.

Odpoledne se celá parta sebrala a šli jsme hrát woley. Tonda měl servis, plácnul do meruny od Eichlera z Letný a furt se jelo. Anka furt vrtěla zadečkem, aby ji každý viděl, protože měla nový šortky od Procházky z „Lucerny", chěla dělat konkurenci Joemu, který se honosil celým vohozem od Hořejšího z Lazarský ulice.

Aby se to nepletlo, tak si to najednou přihasil Šmatra na kole ze Včely, na kterým mohli všichni nechat oči a každý se chtěl hned svézt. Šmátra jako dobrej kamarád jim vyhověl, ale když dva vjeli do řeky a tři spadli i s kolem se skály, řekl, že by se kolu přece mohlo nakonec něco stát, dál zbylým přes hubu a jel dál. Do toho zmatku vpadnul šerif, několika kamarádům domluvil jemně pod bradu a udělal krásný obrázek s aparátem od Birnbauma v „Rokoku", plivnul na Bobinu, ale tý se to netklo, protože měla nepromokavý lumberjack od Ratha. Pak šel chytat ryby, vlezl až do půli řeky, protože byla malá voda a von měl kanadky od Javůrka z Václaváku.

Holky se sebraly a šly vařit pro kluky na „Rekordu" dobrý kafe z „Peroly", která vydá a je moc výživná. Samy si vzaly každá ovocnej jogurt z Radlický mlikárny a všichni společně si namazali chleba máslem a medem, což je velmi zdravé pro sportovce a trampy vůbec. (Pokrač.)

Redakční drby.

Vák: dobré, piš dál. CF: víc! ABC: dej to oholit. Mary: piš furt dál. Tom: pár facek. Jech: pošli do humorů. Koleda: něco dobré. Roch: zatím se nehodí. Pište! Johny: dobré, poukazujeme 50 Kč. Koch: povídka dobrá, tvipy do humorů. Red West: tajn. Ahoj: jen houšť. Kódl: víc, my si to upravíme. K. T. B.: poslali jsme 100 Kč. Joe: prima. — A ostatní: pište inkoustem nebo strojem, po jedné straně papíru. A hlavně: pište, pište, pište! Posílejte fotočky a obrázky!

Redakce.

Heslo všech:

1000 nových osad kolem „Trampa"!

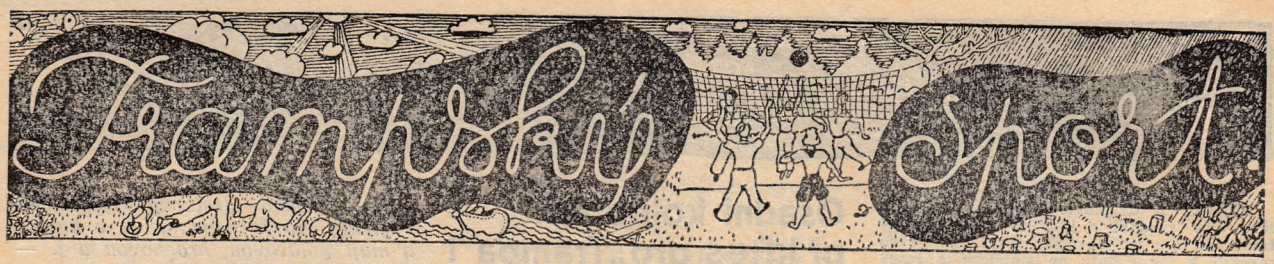

Hana Houštecká z trampské osady „Zlaté údolí" vyhrála v neděli chodecký závod ve Strašnicích, 5 km ušla v pěkném čase 31:19 minut. Kdo sleduje náš sport v poslední době, najde ji ve všech sportech, které jsou vhodné pro děvče. Jako členka Vysokoškolského sportu hraje pozemní hockey, volleyball, tennis, plave, jezdí na lyžích, kanoi, bruslí skáče do výšky, do dálky, hází vším možným, běhá od 50 metrů do 800 metrů a i přes překážky.

I. běh Malou Stranou se koná již příští nedělí, 10. dubna t. r. Závod, se na trati pro může cca 4 km, pro ženy a dorost cca 1200 m. Závod, jehož protektorát mají Voskovec + Werich, je dotován 40 krásnými cenami (muži 15, ženy 8, dorost 10 cen). Přihlášky a informace řiďte na Jar. Ochtábce v Praze III., Na Kampě 497. Pořadatelem je Kamp club-PRAHA. V neděli zúčastní se Kamp club větším počtem závodníků závodu os. Strong Boys v Řevnicích.

Trampský atletický svaz Praha. Technická komise TAS. prohlašuje, že kam. Špaček jest dosud řádným členem os. Dvě Řeky, za kteroužto osadu také na letos dosud pořádaných závodech startoval. TASu nenebyl jeho přestup do jiné osady dosud hlášen. Technická komise delegovala na nedělní závod členské osady Strong Boys v Řevnicích tyto kamarády jako soudce a časoměřiče: Vrchní rozhodčí kam. Hanzi Čuchna, os. Údolí Děsu; časoměřiče: Fr. Tvrdík, Westend, J. Boháč, Údolí Oddechu, Dvorský, os. Zapomenutých. Na závod os. Kamp club, který se koná v neděli, 10. dubna t. r., delegování kam. vrchní rozhodčí: Fr. Tvrdík, Westend, Müller, Marañon, Boháč, Ú. O., Dvorský, os. Zapomenutých, Jos. Tvrdík, Westend.

V pondělí, 4. dubna t. r., se koná schůze Trampského atletického svazu, kde budou předány diplomy všem mistrům TAS. Žádáme proto, aby se tito do schůze dostavili. Dále současně se koná přednáška kam. Ing Kaigla, o trampské branné přípravě. Kamarádi, žádáme Vás a pak zejména všechny členy TAS., aby se dostavili v největším počtu a přivedli své známé. Začátek ve 30. hod. v rest. kavárně PERLA, Praha I., Perlova ul., vedle paláce ARA.

Osada Ajax na Sázavě pořádá 8. května t. r. volley ballový turnaj o putovní pohár pro 24 mužstev na 3 hřištích. Soutěž je dotována celkem 9 hodnotnými cenami, které budou vystaveny u fy Sport-Hořejší, Praha II., Lazarská ul. Přihlášky na adresu jedn.: Jarda Mitiska, Praha VII., Poupětova 7, nebo každou středu v restauraci „Staré hradby", Praha XII., Lublaňská 48.

Sportovní osoda Úsvit zahajuje volleyballovou sezonu na svém hřišti v Praze. Zadá volné termíny na všední dny a soboty pro 2 mužstva proti případnému revanži. Nabídky na adresu Jar. Černý, Praha XVI., Horymírova 66. — 3. dubna pořádá Úsvit turnaj dvojic mužů na osadním hřišti ve Šlemíně, přístupný jen členům osady. Hraje se ve 2 skupinách, slabší a silnější o hodnotné ceny.

Čtgr:

Chvála rybářů

Tiší bláznì? Tohleto už dávno není pravda. Rybářství stalo se dnes již zcela regulérním sportem, jako mnoho ostatních. Ještě před několika lety bylo toto odvětví sportu výsadou pensistů, elektrikářů a pod. Dnes však vidíme s prutem a udicí putovat i vysedávat na březích řek mládež tak od 16tí výše. Kde se vzal tento obrat? Podařilo se snad stařikům přesvědčit mládež o účelnosti svého počínání u vody důvody rozumovými? Příčina vpadu mladých do říše rybolovu tkví jinde. Myslím, že zásluhu o to má v prvé řadě vynález navijáků, mušek a umělých nástrah vůbec. Objevil se nový druh rybářského sportu, vláčení, čili „blinkaření". Máš-li blinkra — třpytku a vrhací rolák, nelze již sedětì líně na břehu jak tomu bylo dříve, a čekat ažeš se některá „oběsí". Rybář je zde nucen cvičiti dovednost svých svalů nepřetržitým vrháním nástrahy na vodu a opětným přitahováním. A věřte, radost z chycené ryby je tisíckrát větší, podařilo-li se Vám chytiti ji ne na červa, ale na něco, nad čím lajk nedůvěřivé krouti hlavou: na kus plechu v podobě malé lžičky.

Posílejte předplatné!

S blížícím se létem stoupá i rybařská horečka Před výklady obchodů s těmi různými rybářskými podivnostmi kupí se hloučky mladých a starých rybářů. Hledají novinky, pečlivě vybírají a doma připravují svůj „cajk", navazují udice a těší se „na tu první", která zabere. Manželky i děvčata sice ještě bručí a jejich čilé puslinky pronesou ještě sem tam slova o „tichých bliznech", ale pomalu potkáváme už i děvčata kolem vody s prutem a rolákem. A to jest pro staré rybářské průkopníky tím největším zadostiučiněním. Ještě bych Vám měl říct, že patronem rybářů jest svatý Petr. To kdybyste náhodou zaslechli někde podivný pozdrav: Petrův zdar!

Proti Reuma - ischiazu,
dně, chorobám střev a srdce
naše léčivé čaje. Píšte:
A. LODR, Praha II, Černá ul.

„TURISTKA"
slazená černá zrnková káva v kostce
„EL-ČA"
pat. čajová příprava, orig. eletní čaj s rumem neb citronem
sodové vody a limonady
Vesměs
výrobky kvalitní
Nesmí scházet v žádné chatě!
České společnosti pro průmysl cukerní, továrny v Modřanech

Vše pro tramping a sport
Hořejší
PRAHA II., Lazarské 1

Trampicí!
všechno co potřebujete má pro Vás nejlevnější a nejlepší
Sport Eichler, Praha VII., Belcrediho tř. 49
Telefon 703 54 Telefon 703 54
lumberjaly, chlebníky, torny, stany a všechno vůbec.
Tak přiďte, nebo si pište o ceník!

Trampské harmoniky
kytary
banja
mandolíny
gramofony
pro Vás kamarádi
má nejlevněji
Karel Hospodský,
PRAHA II., Štěpánská 57,
palác Lucerna.
Pište si o ceník!

Kanadky a veškerou sportovní obuv
Vám dodá nejlépe *JAVŮREK*
PRAHA II., Václ. nám., palác poštovní spořitelny

Trampské nože, břitvy, nůžky
broušení levně a se zárukou.
jen u kamaráda FAMIRY
Libeň, Primátorská třída

Malý oznamovatel

Slovo 1 Kč, tučně 2 Kč. Předplatitelé 80 h a 1.60 Kč. Inserty v obchodní úpravě podle insertní sazby.

MLADÝ HOCH hledá děvče do 17 l. Zn. „Společné cesty" do „Trampa".

KOUPÍM CHAJDU na Sázavě. Zn. „Cena" do adm. t. l.

NAJMU CHATU. Voda, les. Zn. „Kde a kolik" do adm. t. l.

KOUPÍM ZÁNOVNÍ STAN. Zn. „Popis a cena" do adm. t. l.

DVA HOŠI hledají dvě hezká děvčátka do 23 let. Zn. „Do chajdy" do adm. t. l.

HLEDÁM CHLAPCE s moto. Zn. „20letá, veselá" do adm. t. l.

SEZNÁMÍM SE s kamarádkou, hezkou a upřímnou. Zn. „Do 30 let" do adm. t. l.

VELOCIPEDY, VONDŘICH, závodní, polozávodní, cestovní balonové, všech značek, nejlevněji. Karlín, Vinohradská tř. 9, Smíchov, Palackého 23. Telefon č. 300-32. Ceník zdarma.

VELO TRAMPING. Vše dodá, opravy provádí Hanousek, Žižkov, proti sokolov. Potřeby, torny, míče, baterie.

PRODÁM ZACHOVALÉ CANOE. Zn. „400 Kč" do adm. t. l.

PLZEŇAČKU NA TRAMP hledám. Zn. „Parta" do adm. t. l.

CHATY VŠECH ROZMĚRŮ na přání zájemců na každém místě od Pikovic až po Žampach levně a odborně dodá Alois Marek, sklad dříví v Borku, Jílové u Prahy. Úplně hotová tesařská práce. V Borku ve skladu chata k prohlédnutí. Pište si o rozpočet!

LODĚ - ŘEPA - BRANÍK, proti pivovaru. Telefon čís. R. F. 1163, Podolí, Riegrova ul. 68. Plná záruka.

Posílejte předplatné!

Zasláno.
(Za zaslána redakce neodpovídá.)

Protestujeme timto co nejrozhodněji proti sňatku starého svůdce Rudana s jeho nynější squaw, jelikož přijdeme nejdříve na řadu my, níže podepsané! —

Albina, Jenoveta, Gordie, Bobina, Růžena, Rudi, Anča, Petronila, Anastázie, Jarča, Věra, Máňa, Karla, Zdenka, Ludmila, Klementa, Longina, Lola, Máša, Emilka, Marlen, Kateřina, Jean, Markéta, Kristína, Lída, Bessy, Rosalie, Barbora, Melchiada, Oziris, Vlasta, Eva, Klotilda, Ela a Dáša — **tak varujeme!**

Grafo-psycholog
prof. GASSON
Praha II., na Poříčí 17/II
též písemně!

— Vidíte ji, honoraci? Ta aby si ze světa nepřinesla dycky nějakou zbytečnost!

— Bané, tentokrát si veze něco moc praktickýho!

— ? ? ?

— No, přece kavový mlýnek „Tramp", který už každý na světě zná!

Pivní výčepní automat

system Söllinger k patentu přihl. téměř ve všech zemích

Překoná v mnohém výčep piva přímo od čepu. Jakost piva se nemění v nejmenším i při několikadenním čepování z téhož sudu. První a poslední sklenka k nerozeznání. Žádné kapání a zbytky. Přívod filtrovaného vzduchu pomocí spec. s přístrojem spojeného tlakostroje. Veškeré obvyklé tlakostroje odpadají. Chladicí zařízení v přístroji umístěné. Ceny mírné. Přístroj lze též dodati pro výčep několika druhů piva. Hodí se velmi dobře pro výletní rest. a kiosky. **Prospekty na požádání bezplatně.**

Výrobek ty
Inž. S. Varvažovský,
továrna na stroje a výčepní zařízení,
PRAHA VII., Dělnická 29, tel. 724 14.
Výhradní prodej a tovární sklad:
Hanuš Zubr, Praha XII.
Rubešova 3. Tel. 282 66.

Továrna na uzenářské zboží a konservy
Richard Hulata
PRAHA XII., Francouzská 29
soutěží úspěš. výbornou jakostí svých výrobků

Kluci a děvčata

něco pro Vás!

>PERFEKTA<
HRACHOVÁ POLÉVKA
SJÍŠKOU NA SÁDLE A LOJI UPRAVENÁ
5 PORCÍ Kč 2·-

mají různé
gulášovou
drštkovou
hrachovou
a p.

1 velká porce **1·— Kč**
2 velké porce **1·80 Kč**
3 velké porce **2·60 Kč**

Tak ať na ni nezapomenete!

Těžká Barbora

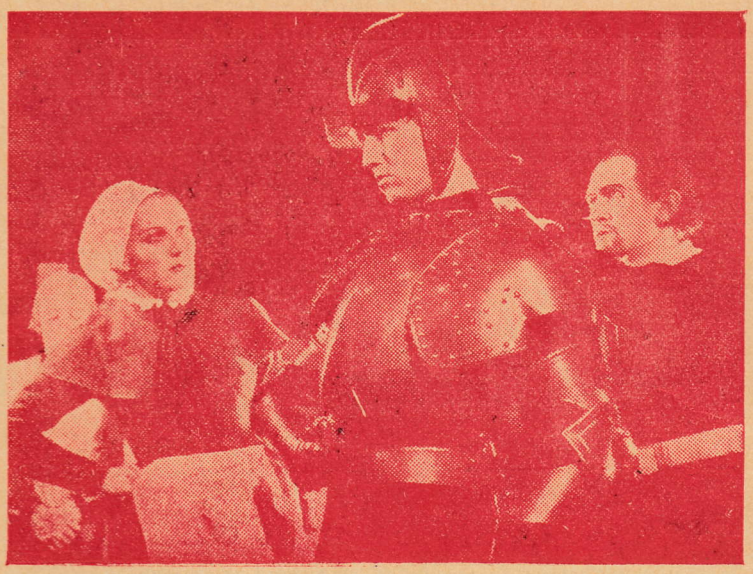

konec nejúspěšnějšího šlágru Osvobozených

Siska, plukovník Yberlandu Petr a učitel Gustav (J. Švabíková, K. Máj, Filipovský), dále učitel Gustav (Filipovský) se školními dítkami zpívá píseň lidu eidamského ve hře „Těžká Barbora" od Voskovce a Wericha. Hudbu složil Ježek, režii měl Honzl a balet Saša Machov. Byla to opět jednou hra, která V. & W. jak se patří seděla. O nastávající premiéře jejich nové hry „Pěst na oko" lze říci předem jen to, že známe tradici Osvobozených a proto jsme o jejím úspěchu a aktuálnosti již předem přesvědčeni.

hlg.

Do města přijel cirkus. Trpaslík a obr se ubytovali v hotelu v jednom pokoji. Poněkud exaltovaná dáma se při představení zamilovala do trpaslíka a šla ho navštívit. Bohužel zrovna kamsi odešel a tak když váhavě zaklepala, s úžasem zjistila, že jí otevřel obr.

Dáma se tedy rozpačitě rozhlížela pokojem:

— Myslím... totiž... hledám pana trpaslíka...

Protože to byla neobyčejně půvabná bytost, obr nadšeně zahřměl:

— To jsem já!

— Ale dovolte..., namítla nejistě dáma, přece vaše postava...

— Té si nevšímejte, burácel obr, to já si doma dělám jenom tak pohodlí.

—ego—

Pro zdraví,
svěžest
i krásu

Radlický Jogurt JOVO

a ostatní výborné výrobky

RADLICKÉ MLÉKÁRNY

Vše co potřebujete

Vám prodá starý traper

Rath, Praha I.,

Příkopy 27, Bazár

JEAN CASSOU:

Pařížský masakr

328 stran. Brožované 26 Kč, vázané 36 Kč. Jedna z nejkrásnějších příhod lásky a zároveň epopej povstalecké Paříže.

Vydalo „Odeon", Jan Fromek, Praha II., Jungmannova 17.

Vyžádejte si náš seznam!

Příští číslo tramp a vyjde 14. dubna, pak již pravidelně týdně, každý čtvrtek

tramp

Týdenník pro tramping, camping, canoistiku, sport a kulturu vůbec. — Trampa rediguje s redakčním kruhem: Gusta Fischl. — Jednotlivé číslo 1 Kč. Předplatné na rok 1938 40 Kč, na půl roku 20 Kč. — **Majitel, vydavatel a odpovědný redaktor: Josef Cinyburg. — Redakce a administrace: Praha II., Lützowova 8.** — Tiskne a expeduje: „Rota", akc. spol., Praha I., Liliová 13. — Dohlédací pošt. úřad Praha 25. — Účet poštovní spořitelny 46.427. — Citování článku neb statí dovoleno pouze s udáním pramene.